

Gameliis M. Iustini Bertuchi[i], illustris Portae Rectoris, Ac Virginis
Dorotheae Kleiniae, Prid. Kl. Xbris Numburgi celebrandis, in Academia
Lipsiense decantata Gamelia

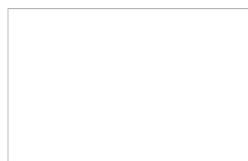
[Leipzig]

P 8° 10822 (069)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00014841

urn:nbn:de:urmel-15eade9f-e448-4197-b768-fb9a78fc55417-00013637-015

Lizenz: <http://rightsstatements.org/vocab/InC/1.0/>

G A M E L I I S
M. I V S T I N I
B E R T V C H I,
illustris Portæ Rectoris,

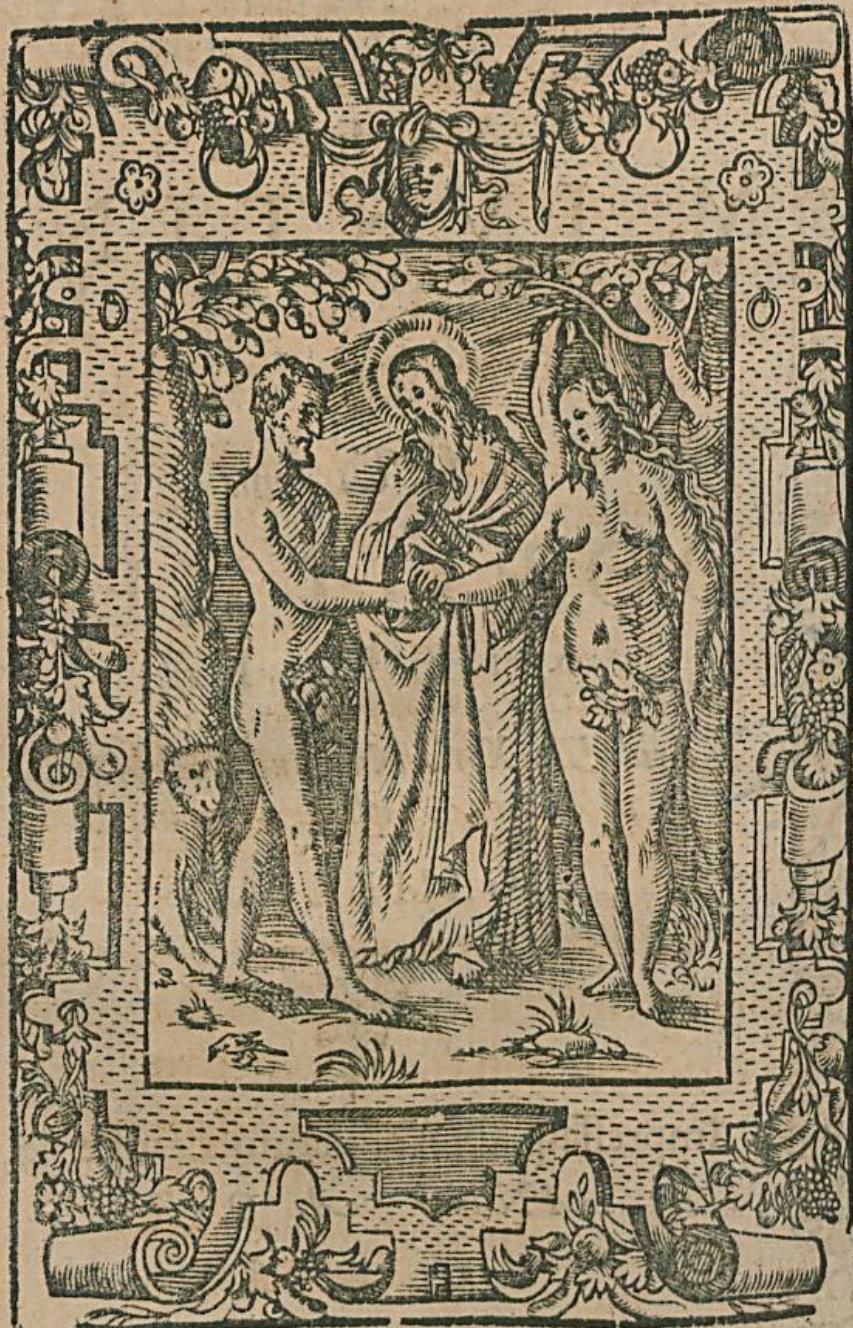
Ac Virginis
D O R O T H E Æ
K L E I N I Æ,

Prid. KL. Xbris Numburgi celebrandis,
in Academia Lipsiensi decantata.

G A M E L I A;

Impressaq; ab Abrahamo Lambergo,
ANNO A. O. R.
8. I. cl.

urn:nbn:de:urmel-15eade9f-e448-4197-b768-fb9a78fc55417-00013637-028

FCce Iustino tibi Dona Iuste
Iusta viuenti veniunt : ab alta
Sede quæ fructu Paradisus affert
    Vbere cœli.

Hoc Dei Donum manibus tuoq;
Angelus iungit thalamo : vt virenti
Sub tuis tanquam rosa flore semper
    Floreat hortis.

Munus id læta cape fronte Sacrum,
Dulcelenimen grauis est laboris,
Et salutari leuat arte fessos

    Corporis artus.
Splendido denos decies per annos
Gestias cum quo Phaëtontis in se
Orbe reflexo: stabilisq; rerum

    Terminus astet.
Prodeat Iusto tibi Iusta proles
Munere ex Iusto data : lege Iusta
Celsa viuendo vehat ista Iustum

    Nomen ad astra.

*M. Elias Klein Mersburgensis,
Sponsæ frater.*

A 2

ALI-

ΩΣπερτού θεός δὲ γέμει μόνον Θάλην ἀγνοεῖ.
ὅταν καὶ παθαρόν δίεσθωσε γάλακτον θέμπαντός
καὶ μέτριαν δύνασθαι γάλακτον θέμπαντός
θέλει οὐκέτι μετά τὸ στέρεον Θάλην γαλακτώνας.
αὐτὸν τε θέλει αὐθωποφυές φύλεμα τερπίχλας,
συληγίλης τε γαλήνης δύσαιρετον ἔχον,
ξανθὸν δέσμοις νομικῶς δέμας πάντας γάλακτος.
ταύτην ἀρρένον δέσις γαλακτώναν κακόν ἔμενεν δίης,
λαΐνον δέ τορ ἔχεις δῆτ', πόλις ἀστίφρονα την μόνην
σκέπτοι Θάλη, οὐ γάρ σοι φύσιών τε θεᾶς τε μέμβλεψην
ἔσι μὲν πελέδιστον φάσθε ἔξοχα λαμπρόν,
ἔσι δέ τ' ἄρινης δράκων καλὸν αὐθίθετον γένεται.
ἄλλον δέ τον μηδέν λαμπρόν, μηδέν καλὸν δέ τον,
ἄς ταῦταν φάσθε γάλακτον μεγάροις τερπίντων.
οὐ γάρ τις μάλισταν πάντας δέσις τε κράσος
Θυσάριτον, οὐ ταῦτας ἔχεις αὐθημαχεῖσιον.
τί πήσατο ἡ δῆλη Θάλη δέμαστον φάστον,
οὐκέτι δέ τον πραπίδεος δέσις αρχηγέαν σκοτίην,
λαϊθεός δέ γαλάκτων οἵ τινες βιωνοντες ἔργων.
αὐτὴν γάρ φίλεν φίλεν δέμαστον πάντας θεραπεύειν ἔχοντας.
αὐτὴν συμπλέαμέν μεν δέ τον τι ταθόντα,
αὐτὴν οἱ αρχαλώωντι πράκτορες δέσιρον διεύνων,
αὐτὴν σινι φίλεοντι φίλη γυράσκην σκοτίην,
αὐτὴν αποφθίμων θάπην πρυτεῖσι γέοντα.
τολός δέ αὐτεῖς εἰχει γνωστός, τολός τε σινιθεῖς,
τασσάμενος τολότον τε τολιών καὶ πτήματας τολός.
ταῦτα δέ οὐκείστε εἰγαθέσθε φθίτας μηδέτε αλυθεῖ,
ἀρφίλας δέσμας γάλακτον καθαρόν, δέ γάρ εἰμπεδοθεῖσιν.
γνωστός μὲν γάρ φέν μαστύ χρεί διώνατος αἰλοπριῶσσας,
χρήματα δέ πηλεπῆς, πηλούς αφέλει τ', αναλώσας
ταῖσιν χωρίζει τὸ αὐθίθος τὸ αλόχος δέ οὐκονοίσι.
τοτεικεψεῖσινα). τὰ δέ οἴη μοῖρας μέλαινας
λύσει, ἐπεὶ ταῦταν πέπρωταν πότμου επιστάντα.

ποτι

ποι γεράθεωποι δύστεροί μη, έντε νέφες.
κατέρροτ' αὐτεγάμω τελέλγεσσε πόνη,
τῶνδ' ὅκιδ' ἀγνὸς γάμος αἴτιος, οὐθεδαύτος.
πάντες γάρ εργασθεῖται πάντες θεοῖς.
Βόλιτη αὐθεώποις δὲ πᾶν. οἵτε αὐτοῖς, αὐτοῖς
οἵτε οὐτοῖς πάνταν μόχθων πακοὶ σέλοις ἐσμεν.
τοι γάρ τοι Θεός δέ γέ μόνος αἴτιος ἀγνός.
ὅτι φέρεται Θεῖστόλογος Γαμβρὸς περιελυτὴ Δαῦρος
ἱμερόνεστος ἄγαρ Νυμφῶν ποτὶ εὔκτιτον οἶκον,
παρθένορ τοσιδίην κεσμοθάσαν καὶ ἀγανάρ
πανταῖς δένταις, χάριερ ταῖς κάλλος ἐπικεῖται.
εὐχεματέρθαλέμων μῶμῷ σωτήριος πάντας,
τοτεκνίων ὑμμιρ δοί, Θεοὶ αἰθέρ, γάνωμ.
δοίγ δὲ οὐ Θεοὶ ὑμμὲν ἀλλὰ λωρεῖσον ἔρασθαι.
δοῖν δὲ γαλέων ζώαντεπάτερθε μεριμνῶν,
οἷς ψυχὴσθματιστεῖσιντοστοιχοῖς ἐλυμποῖ.

M. Johannes Wilisch.

A L I V D.

Porta domus rasa quondam satis apta Cohortis,
Scilicet à priscis degenerauit avis.
Nocte dieq̄ sacris inhians, odiſſe solebat,
Vel cane coniugij peius et angue genus.
Gratior illiciatis, Stygio scelus amne piandum,
Fornicibus propriā coniuge Thais erat.

A 3

Ira

Ira procul cessit cum furuo vana Cucullo,
Pestiferà coniux pro meretrice iuuat.
Hoc placet ordo Dei, iactent sui somnia iactent
Insulsi fratres, hic placet ordo Deo
Machina cum mundi senis extructa diebus,
Inq[ui] suostabant terra fretumq[ue] loco:
Maiestas hominem fngit diuina: iubentur
Viuere concordi fæmina virq[ue] toro.
Hoc Autoris opus manet immutabile. tectis
Prodijt ex nigris Secta Cuculligerum.
Indicio colore est, solis q[ui] boatus in antris,
Furtaq[ue] legitimis insidiosa toris.
Fida Dei donum mulier, sed adultera mentem
Fascinat, in peius præcipitemq[ue] trahit.
Brutalibido procul volet impete cista suæ iui
Sponsa sui recreat peccatis amore viri.
Gaudet Sponse bono tali doctissime, Nomen
Arguit hoc munus dante venire Deo.
Munus ama, toto quod pectori suspirasti
Haec tenus, ingenuus vos flagret inter amor.
Sic mensam plenus cinget Concordia pennis,
Sic ibunt placido cuncta tenore, vale.

M. Casparus Krautstengel Fr.

ALIVD.

A L I V D.

D'uæ Salaides, surgite, surgite
Vultu lætifico, tangite, tangite
Vestri plectra sonora
Docto pollice nablij.
Consurgat simul & tota cohors sacra,
Quæ iam Castalij pocula fluminis
Libat, filaq; molli
Percurrat citharæ manu.
Omnes deniq; surgant, quibus in sacris
Gratis limitibus figere nomina
Vestrīs contigit antehac,
Psallentes sua gaudia.
Hos inter mea nunc Musa lacerrima
Exurgat, referens carmina quis piè
Optatus celebretur
Felicit thalami dies.
Olim ignaua inibi gens hymenæia
Longum festa fugauit, Venerem negans,
Exosam voluitq;
Vitam degere cælibem.
Duntaxat simulavit canones die,
Noctu disposuit sed propè lectulum

Bis

Bis binas monialis
Et frater crepidas suas.
Illibata sed hæc ô vaga castitas,
Est explosa, Dio Pieridum choro,
Hæc cùm iam patefacta
Stent à principe limina.
Nam cui Gymnasij tradita sunt sacri,
Rector sceptra, torum legitimum petit
Certo coniugiali
Sponsam pignore copulans.
Diuis auspicibus connubium suum
Ante aram rutilam firmat amabilem
Nymphæ consociatæ
Gaudens iungere dexteram.
Huic dicit: Mihi tu sola places: Benè.
Hæc infit: Mihi tu solus. Onyx micans
Non sic multicolori
Fulget iunctus I aspidi.
Sic, Iustine, Venus te Paridem suis
Vlnis Dorothæ mulfit amantibus,
Præ multis Philyreis
Vna isthæc Neobyrgica.
Illa est quam vigilans Numinis optimi
Mittit

Mittit cura tibi conueniens tuæ
Est vitæ monialis
Blandis aptaq; moribus.
Illi virginei munera pectoris
Insunt cuncta, pia est, aureolis comis
Malis, ori, & ocellis,
Et Iuno & Venus inuidet.
Vrens sollicitæ flammula Cypridos
Præsentis specie ardebat amasixæ,
Et tandem coalebat
Moto cordis operculo.
Auro gaudet onyx, mascula plumbæ
Est ingrata: Pio sic pia, blandulo
Grata est blandula, pulcra
Ornato: Mala noxia.
Idcirco, ut volucres oscula cyprias
Constat nectere rostris audiissima:
Sic dilecta labellis
Bellis pangite suauia.
Tinetus purpureas perpetuum comas
In vestris amaranthus cluat hortulis
Affiniq; chamædri
Pulcrum Teucrion assitum.
Vno

Vno in corporibus viuite pectorc
Binis : præsidium res sociæ, & decus,
    Cūm spectatus amori
    Correspondet amor pio.
Et sic, dante Deo, prolis habebitis
Nomen perpetuum, Iustinuli patris,
    Nec non Dorothæellæ
    Matris nomine cognitæ.

Albinus Ulman Dobelensis Misn.

A L I V D.

NEc Deus ipse placet cunctis : sive decidis, omni
    Qui cupis ex animo complacuisse viro.
Cælibe leteris vita, seu deniq; fædus,
    Coniugij dulcis proliis amore probes.
Qui reprehendat erit, vitam sine coniugis usu,
    Fædera coniugij qui reprehendat erit.
Vanos vanata trahant: Maiestas diæ gubernet,
    Nostra, cui primas attribuisse decet.
Quod iubet illa iuuet : sub eadem viuere iussit
    Carne duos, mundi cum fabricaret opus,
Iussa Dei sequeris, frater dilecte, profanum,
    Nec te iudicium detinuisse potest.
Adiungis vita sociam, requiemq; laborum,
    Qua possit saluâ salua manere domus.

Fausta

Fausta precor cæptis, quod frater debet fratri:
Vos inter constans duret & curat amor.

Nicolaus Bertuchius, Sponsi Fr.

A L I V D.

Quando, fauente Deo, Phæbo IVSTINV^S amādiu
DOROTHEAE castum gestit inire torum.
Sponsorum votis mea par est addere vota,
Nubat ut hæc fatis, ducat & ille bonis:
Magne poli Rector, qui post exordia mundi
Sanxisti primus fædera coniugij.
Da precor, ut firmo iungantur pectora nexu
Amborum, soli dissoluenda Neci.
Legibus ut peragant tacitos concordibus annos,
Dissidio curam non remorante piam.
Fæcundum pulcra sit eorum prole cubile,
Quæ balbo laudes concinat ore tuas.
Si qua periclatoro intentet Phlegethontius hostiū,
Auerte, aut patria pro bonitate leua.
Defunctos tandem & misera discrimine vita,
Transfer in ætheria tecta beatæ plaga.

Franciscus Cröllius Martisp.

ALIVD.

A L I V D.

DVm festum geniale paras, clarissime Rector,
Vitam probas nec cœlibem,
Sic voluere Dij, modò uti quoq; nostra Thalia
Vestrī adesset nuptijs.
Apprecor, vt vester non iam modō duret & vrat
Amborum amor; sed perpetim,
Viuite felices, in lecto & deniq; luctu
Viuatis instar turturum,
Nec dubium est, tandem quin inde resurrecturus
Vel paruulus, vel paruula.
Quod superest, pie Sponse, operam fac demus vterq;
Ego LIBRIS; Tu LIBERIS.

Laurentius Gallus Hallensis Saxo.

A L I U D.

COnnubij fedus quid cessas nectere latum,
Omnipotente Deus quod ligat ipse manu?
Cūm sit res felix, dulcis concordia vobis
Assistit semper præsidiumq; Dei.
Felix ergo dies, quæ vos coniungit amantes,
Vestraq; constanti federe corda ligat.
Viue diu thalami & cum pars altera casti,
Viuite felices prole, salute, domo.
Viuite concordes, Deus omnia cæpta secundet,
Confirmet pacem, præbeat omne bonum.

Daniel Bothenius Goslariensis, S. Th.
in Acad. Lipt. Studiofus,

F I N I S.